

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av narkotikalagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att narkotikalagen ändras. Det föreslås att de stadganden om bemyndigande som gäller tillsynen över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika, s.k. prekursorer, ändras så att de motsvarar de bestämmelser som gäller inom Europeiska gemenskaperna (EG:s rättsakter) och så att de möjliggör en harmonisering av tillsynsbestämmelserna. Det föreslås också att de stadganden som gäller tillsynen över den internationella handeln med dessa ämnen ändras så att de motsvarar EG:s rättsakter. Om verkställig-

heten av tillsynen stadgas närmare i narkotikaförordningen.

Propositionen anknyter för sin del till genomförandet av Gemensamma EES-kommitténs beslut om ändring av protokoll 47 och vissa bilagor till EES-avtalet (tilläggsprotokollet till EES-avtalet). Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som Gemensamma EES-kommitténs beslut. Om tidpunkten för lagens ikraftträdande skall stadgas genom förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	1. Lagförslaget	6
1. Nuläge	3	2. Närmare stadganden och bestämmelser	6
1.1. Lagstiftning	3	3. Ikraftträdande	7
1.2. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet	3	LAGFÖRSLAG	8
Europeiska gemenskapernas bestämmelser	3	PARALLELLETEXT	9
Stadgandena i Sverige	4	BILAGOR	9
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen ..	5	Utkast till förordning om ändring av narkotikaförordningen	11
3. Propositionens verkningar	5	Utkast till social- och hälsovårdsministeriets beslut om ändring av social- och hälsovårdsministeriets beslut om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika	14
4. Beredningen av propositionen	5		
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	6		
DETALJMOTIVERING	6		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

I narkotikalagen (1289/93) ingår bl.a. stadganden om tillsynen över sådana ämnen som inte i sig själva är narkotika men som kan användas vid tillverkning av narkotika. Dessa stadganden grundar sig på bestämmelserna i Förenta Nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, som ingicks i Wien år 1988, nedan Wienkonventionen. Finland ratificerade konventionen den 15 februari 1994. Den träder i kraft den 16 maj 1994.

Som ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika betraktas enligt 2 § 2 mom. narkotikalagen ämnen som upptas i förteckningarna i bilagan till ovan nämnda Wienkonvention samt preparat som innehåller dessa ämnen så som närmare bestäms genom beslut av social- och hälsovårdsministeriet, med undantag av läkemedelspreparat eller andra preparat vilka innehåller ämnen som upptas i förteckningarna och är sammansatta så att de ämnen som nämns i förteckningarna inte med lätthet kan användas eller separeras med tillbudsstående metoder.

I 2 § social- och hälsovårdsministeriets beslut om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika (1709/93) delas de ämnen som skall övervakas upp på två förteckningar enligt Wienkonventionen. I den första av dem ingår för närvarande N-acetylantranilsyra, efedrin, ergometrin, ergotamin, 1-fenyl-2-propanon, isosafrol, lysergsyra, 3,4-metylendioxifenyl-2-propanon, piperonal, pseudoefedrin och safrol samt salter av dessa ämnen och beredningar som innehåller dessa ämnen med de undantag som nämns i 2 § 2 mom. narkotikalagen. I förteckning II ingår för närvarande acetone, antranilsyra, etyleter, fenylättiksyra, kaliumpermanganat, klorvätesyra, metyletylketon, piperidin, svavelsyra, toluen och ättiksyraanhydrid samt salter av dessa ämnen, förutom salter av klorvätesyra och svavelsyra, och beredningar som innehåller dessa ämnen med de undantag som nämns i 2 § 2 mom. narkotikalagen.

I 9 § narkotikaförordningen (1603/93) förutsätts i överensstämmelse med Wienkonventionen att export av ämnen som ingår i förteck-

ning I i konventionen före exporten skall anmälas till läkemedelsverket, som i sin tur anmäler uppgifterna till myndigheterna i mottagarlandet, om mottagarlandet på grundval av Wienkonventionen har uppgett att det kräver en sådan förhandsanmälan.

I 7 § 1 mom. narkotikalagen stadgas att läkemedelsverket har rätt att förbjuda import, export och överlåtelse av ämne som kan användas vid tillverkning av narkotika, om det finns skäl att misstänka att ämnet är avsett för olaglig tillverkning av narkotika. Om tillsynen över ifrågavarande ämnen stadgas enligt paragrafens 2 mom. närmare genom förordning.

I lagens 8 § 2 mom. ges dessutom ett bemyndigande att genom förordning närmare stadga om påskrifterna samt om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i export- och importhandlingarna.

I lagens 9 § stadgas om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika. I paragrafens 1 mom. konstateras att den som har rätt att producera, tillverka, importera, exportera, distribuera och inneha samt handla med narkotika är skyldig att föra bok över narkotikan samt att göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till den så som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer. I 2 mom. stadgas om motsvarande skyldighet för den som importerar och exporterar ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika att föra bok över dessa ämnen samt göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till dem. Enligt 3 mom. har läkemedelsverket rätt att på begäran få se den bokföring som nämns i 1 och 2 mom.

1.2. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet

Europeiska gemenskapernas bestämmelser

År 1990 antog Europeiska gemenskapernas råd (EG-rådet) förordningen (EEG) nr 3677/90 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen. Förordningen gäller övervakningen av handeln mellan gemenskapen och tredje land med ämnen som används vid framställning av narkotika. Övervak-

ningsbestämmelserna i den ursprungliga förordningen grundar sig på FN-konventionen och den övervakning som de förutsätter motsvarar rätt långt de tillsynsstadganden som är i kraft i Finland. Inom EG har övervakningen dock sedermera skärpts betydligt inom en rätt kort tid och bl.a. har den nämnda förordningen ändrats och kompletterats genom tre förordningar (EEG) nr 900/92, 3769/92 och 2959/93. Förordningarna omfattas inte av EES-avtalet.

Skärpningen av EG:s rättsakter grundar sig på de rekommendationer som framförts av den kemiska aktionsgrupp som upprättades vid G 7-gruppens ekonomiska toppmöte. De ämnen som skall övervakas indelas i tre kategorier så att kategori 1 motsvarar FN-konventionens förteckning I, medan de ämnen som ingår i FN-konventionens förteckning II har delats upp på två kategorier, varvid de industrikemikalier som är föremål för en omfattande laglig handel har placerats i kategori 3.

Enligt artikel 2 a i den ändrade förordningen förutsätter import, export och transitering av registrerade ämnen ur kategori 1 tillstånd av myndigheterna. De som är sysselsatta med import, export och transitering av registrerade ämnen ur kategori 2 skall registreras, dvs. de skall anmäla verksamheten till myndigheterna. Detsamma gäller dem som är sysselsatta med export av registrerade ämnen ur kategori 3, om den årliga exportmängden överstiger en viss kvantitet. Enligt artikel 4 kräver export av registrerade ämnen ur kategori 1 dessutom individuellt exporttillstånd. Enligt artikel 5 och 5 a krävs motsvarande tillstånd även för export av vissa registrerade ämnen ur kategori 2 och 3 till de länder som nämns särskilt i förordningen och som betraktas som riskländer när det gäller olaglig framställning av narkotika. I övrigt kan ett s.k. öppet exporttillstånd beviljas för export av dessa ämnen. Tillståndet är förknippat med skyldighet att på bestämda tider till myndigheterna lämna in uppgifter om exportverksamheten.

EG-rådet har dessutom år 1992 antagit ett direktiv om tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa ämnen som används vid illegal tillverkning av narkotiska preparat och psykotropa ämnen (92/109/EEG; narkotikadirektivet), som har ändrats genom ett direktiv som antogs i juni 1993 (93/46/EEG). Syftet med detta direktiv är att inom gemenskapen upprätta ett övervakningssystem för tillverkning av

och handel med vissa ämnen som används vid tillverkning av narkotika. De ämnen som skall övervakas har klassificerats på samma sätt som i ovan nämnda förordning.

I direktivet ingår bestämmelser bl.a. om de uppgifter som skall ingå i de handlingar som hänför sig till utsläppande på marknaden av ämnen som ingår i kategori 1 och 2, etiketteringskrav och krav på bokföring av dessa ämnen. Med utsläppande på marknaden avses varje leverans till tredje part av ifrågavarande ämnen som framställts inom gemenskapen eller som börjat omsättas fritt inom gemenskapen. Enligt artikel 4 kräver tillverkning och utsläppande på marknaden av ämnen av kategori 1 tillstånd av myndigheterna. Tillståndet kan återkallas, om det finns rimliga skäl att anta att innehavaren inte längre är lämpad att bedriva sådan verksamhet eller om de villkor på vilka tillståndet utfärdades inte längre uppfylls. Ifrågavarande ämnen får dessutom levereras endast till personer som har rätt att motta leveranser av, inneha eller hantera sådana ämnen. Av dem som är verksamma med att framställa eller släppa ut på marknaden ämnen av kategori 2 krävs att de skall göra en anmälan till myndigheterna innan verksamheten inleds.

Stadgandena i Sverige

De svenska stadganden som gäller övervakningen av narkotika ändrades genom stadganden som trädde i kraft den 1 juli 1993 så att övervakningen utsträcktes till att gälla även ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika. Enligt 7 c § lagen om kontroll av narkotika (SFS 1992:860) får regeringen meddela föreskrifter om att yrkesmässig verksamhet avseende import, export, sändande genom tullområdet (transit), tillverkning, handel, transport och förvaring av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika får bedrivas endast efter tillstånd eller efter anmälan om verksamheten. I förordningen om kontroll av narkotika (SFS 1992:1554) stadgas närmare om övervakningen med stöd av de stadganden som gäller bemyndigande. Med stöd av denna förordning har Sveriges läkemedelsverk meddelat ytterligare föreskrifter som gäller övervakningen. Övervakningsstadgandena motsvarar ovan beskrivna bestämmelser i EG:s förordningar och i narkotikadirektivet.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Syftet med denna proposition är således att anpassa de stadganden i den finländska lagstiftningen som gäller tillsynen över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika till EG-rättsakterna. Dessa bestämmelser förutsätter en strängare tillsyn än den som utövas för närvarande och bl.a. att tillståndssystem och nya anmälningssystem införs. Eftersom dessa system enligt EG-rättsakterna i praktiken är rätt detaljerade och komplicerade och eftersom de också i framtiden troligen kommer att ändras ganska ofta, föreslås att lagen ändras så att om dessa frågor kan stadgas genom förordning (7 §:s nya 3 mom.). Det föreslås också att de andra stadganden om bemyndigande i narkotikalagen som gäller tillsynen över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika utvidgas. Avsikten är inte att ändra klassificeringen av de ämnen som skall övervakas, eftersom definitionen av narkotika och av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika i 2 § narkotikalagen binds till de internationella konventioner som upprättats inom FN. Avsikten är dock att tillsynsstadgandena avfattas så att tillsynen i sak till alla delar motsvarar den övervakning som EG-bestämmelserna förutsätter.

De stadganden som gäller export och import av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika skall, på samma sätt som i fråga om narkotika, också gälla transitering av dessa ämnen via Finland till något annat land.

3. Propositionens verkningar

Av de ifrågavarande ämnen som skall övervakas framställs i Finland enligt uppgifter från Kemiindustrin KI rf endast aceton, etyleter, klorvätesyra, svavelsyra och toluen. Det finns allt som allt tre tillverkare. Enligt uppgifter från 1991 tillverkas årligen ca 60 000 ton aceton. Ca 96 % av denna mängd exporteras till Västeuropa. År 1990 tillverkades sammanlagt 167 ton etyleter och hela mängden användes i Finland. Enligt utrikeshandels- och importstatistiken producerades ca 162 500 ton klorvätesyra och ca 1 086 900 ton svavelsyra 1992. År 1992 exporterades ca 700 ton klorvätesyra. Det finns inga exakta uppgifter om hur stor mängd svavelsyra som exporterats, men

största delen används dock i Finland, liksom också i fråga om klorvätesyra.

Av de ämnen som skall övervakas importeras enligt utrikeshandels- och importstatistiken åtminstone ättiksyraanhydrid (740 ton), aceton (28 ton), etyleter (174 ton), klorvätesyra (274 ton) och svavelsyra (1 805 ton) till Finland 1992.

Ovan nämnda uppgifter från utrikeshandels- och importstatistiken skall dock användas med viss reservation, eftersom alla uppgifter inte lämnas in till den. En del av de ämnen som övervakningssystemet omfattar hör dessutom till sådana tullpositioner där flera kemikalier ingår, vilket gör att det är mycket svårt att samla in uppgifterna.

På basis av de uppgifter som står till förfogande kan det konstateras att det föreslagna övervakningssystemet inte har några betydande verkningar på verksamheten med dessa ämnen i Finland, eftersom t.ex. alla de ämnen som tillverkas i Finland är sådana som inte omfattas av de övervakningsåtgärder som ovan nämnda EG-direktiv förutsätter. Export av dessa ämnen kräver dock, beroende på det exporterande landet, antingen ett allmänt tillstånd eller ett individuellt exporttillstånd och i allmänhet en anmälan till myndigheterna om att sådan verksamhet bedrivs. Det kan hända att övervakningssystemet i framtiden skärps ytterligare.

Avsikten är att de kostnader som tillstånds- och anmälningsförfarandet åsamkar myndigheten skall täckas med avgifter som bestäms i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten. De föreslagna ändringarna beräknas inte ha några verkningar i fråga om personalen, åtminstone inte i detta skede.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet.

Propositionen har varit på remiss hos justitieministeriet, inrikesministeriet, handels- och industriministeriet, tullstyrelsen, centralkriminalpolisen, läkemedelsverket, militärapoteket, Apteekkitavaratukkukauppiat — Apoteksvarugrossisterna ATY r.y., Kemiindustrin KI rf, Läkemedelsindustriförbundet r.f., Finlands Apotekareförbund r.f., Finlands Kommunförbund rf och Universitetsapoteket.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen ansluter sig delvis till Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 om ändring av protokoll 47 och vissa bilagor till EES-avtalet (tilläggsprotokollet till EES-avtalet). Genom bilaga 3 till tilläggsprotokollet har narkotikadirektivet jämte ändringar fogats till de rättsakter till vilka hänvisas i bilaga II

till EES-avtalet. För genomförande av tilläggsprotokollet måste Finland ändra sin lagstiftning i enlighet med direktivet. Såsom i avsnitt 1.2. har nämnts ingår de EG-förordningar som gäller tillsynen över den internationella handeln däremot inte i EES-avtalet eller dess tilläggsprotokoll, men för förhindrande av att narkotika sprids är det ändamålsenligt att Finland förenhetligar sin lagstiftning även med ifrågavarande EG-förordningar.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

7 §. En ändring av de stadganden som gäller tillsynen över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika, s.k. prekursorer, så att stadgandena motsvarar EG:s narkotikadirektiv förutsätter att tillstånds- och anmälningsystem tas i bruk till vissa delar. Av ändamålsenlighetsskäl är det nödvändigt att lagen ger befogenheter att genom förordning enligt prövning närmare reglera tillståndsförvaltningen och anmälningsförfarandet.

Vid bedömningen av om tillstånd skall beviljas skall särskild uppmärksamhet fästas vid sökandens kompetens och förmåga att på ett ändamålsenligt sätt sköta verksamheten. Ett beviljat tillstånd skall kunna återkallas. Nu föreslås, att återkalling kunde ske i fall av förseelser, felaktigheter eller missbruk, då tillståndshavaren mistar sin lämplighet eller när ett ämne som är avsett för tillverkning av narkotika kan komma att användas för olaglig tillverkning av narkotika.

Det föreslås därför att till 7 § fogas ett nytt 3 mom. Enligt det skall genom förordning kunna stadgas att tillverkning, import, export, saluhållande eller annan hantering av ifrågavarande ämnen skall förutsätta tillstånd eller anmälan till myndigheterna. Läkemedelsverket skall fungera som tillstånds- och annan övervakningsmyndighet.

8 §. Bestämmelserna i narkotikadirektivet förutsätter att också av de handlingar som hänförs sig till överlåtelse och försändelse av s.k. prekursorer inom en stat skall, med vissa undantag, framgå bl.a. ämnets namn, mängd, parterna i transaktionen samt kundens utred-

ning om hur ämnet kommer att användas. Det föreslås därför att stadgandet i paragrafens 2 mom., i vilket ges bemyndigande att genom förordning stadga om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i export- och importhandlingarna, ändras så att bemyndigandet även omfattar överlåtelser av ifrågavarande ämnen inom landet. I momentet skall stadgas att utöver om de krav som gäller påskrifterna skall genom förordning dessutom stadgas närmare om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i de handlingar som gäller försändelser och överlåtelse.

9 §. I narkotikadirektivet förutsätts också att de som bedriver sådan verksamhet som är beroende av tillstånd eller anmälan och som avses i direktivet för bok över de ämnen som skall övervakas. Enligt gällande narkotikalag är endast de som importerar och exporterar ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika skyldiga att föra bok över dessa ämnen. Eftersom ovan nämnda EG-rättsakter således förutsätter att skyldigheten att föra bok över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika utvidgas, föreslås det att de stadganden om bemyndigande i paragrafen som å ena sidan gäller narkotika och å andra sidan s.k. prekursorer sammanförs.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

De stadganden i narkotikaförordningen som gäller anmälan om export i vissa fall skall ersättas med stadganden som utfärdas med stöd av lagens 7 § 3 mom. och som gäller när

verksamhet i anslutning till ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika förutsätter tillstånd eller anmälan till myndigheterna. I förordningen skall också stadgas om de uppgifter som skall lämnas när tillstånd söks eller anmälan görs.

Med stöd av lagens 8 § 2 mom. skall i narkotikaförordningen dessutom stadgas om de uppgifter som skall framgå av de handlingar som hänför sig till försändelser och överlåtelser av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika.

Med stöd av lagens 9 § skall dessutom de bestämmelser i social- och hälsovårdsministeriets beslut om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika (1708/93) som

gäller bokföring och anmälningar av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika ändras och kompletteras.

3. Ikraftträdande

Propositionen anknyter delvis till genomförandet av tilläggsprotokollet till EES-avtalet. Det föreslås därför att lagen skall träda i kraft samtidigt som tilläggsprotokollet. Om tidpunkten för lagens ikraftträdande skall stadgas genom förordning. Avsikten är att tilläggsprotokollet skall träda i kraft den 1 juli 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g

om ändring av narkotikalagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i narkotikalagen av den 17 december 1993 (1289/93) 8 § 2 mom. och 9 § samt
fogas till 7 § ett nytt 3 mom. som följer:

7 §

*Tillsyn över ämnen som kan användas vid
tillverkning av narkotika*

Genom förordning kan stadgas att tillverkning, import, export, saluhållande och annan hantering av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika förutsätter tillstånd av läkemedelsverket eller anmälan till läkemedelsverket. Dessa tillstånd kan förenas med villkor. Läkemedelsverket kan återkalla ett tillstånd som det beviljat om:

1) denna lag, med stöd av den utfärdade stadganden eller föreskrifter eller tillståndsvillkor har överträtts eller annat missbruk har förekommit,

2) tillståndsvillkoren inte längre uppfyllts,

3) de uppgifter som lämnades när tillståndet söktes har varit felaktiga,

4) tillståndshavaren inte längre är lämpad att bedriva verksamheten i fråga, eller

5) det på grund av erhållna uppgifter kan misstänkas att ett ämne som är avsett för tillverkning av narkotika kan komma att användas för olaglig tillverkning av narkotika.

8 §

Påskrift

Om påskrifterna samt om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i de handlingar som gäller försändelser och överlåtelser stadgas närmare genom förordning.

9 §

*Skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter
om narkotika och ämnen som kan användas vid
tillverkning av narkotika*

Den som har rätt att producera, tillverka, importera, exportera, distribuera och inneha samt handla med narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika är skyldig att föra bok över narkotikan och de ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika samt att göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till dem så som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer närmare. Läkemedelsverket har rätt att på begäran få se bokföringen.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 3 juni 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Lag

om ändring av narkotikalagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i narkotikalagen av den 17 december 1993 (1289/93) 8 § 2 mom. och 9 § samt fogas till 7 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 §

Tillsyn över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika

Föreslagen lydelse

7 §

Tillsyn över ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika

Genom förordning kan stadgas att tillverkning, import, export, saluhållande och annan hantering av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika skall förutsätta tillstånd av läkemedelsverket eller anmälan till läkemedelsverket. Dessa tillstånd kan förenas med villkor. Läkemedelsverket kan återkalla ett tillstånd som det beviljat om:

- 1) denna lag, med stöd av den utfärdade stadganden eller föreskrifter eller tillståndsvillkor har överträtts eller annat missbruk har förekommit,
- 2) tillståndsvillkoren inte längre uppfyllts,
- 3) de uppgifter som lämnades när tillståndet säktes har varit felaktiga,
- 4) tillståndshavaren inte längre är lämpad att bedriva verksamheten i fråga, eller
- 5) det på grund av erhållna uppgifter kan misstänkas att ett ämne som är avsett för tillverkning av narkotika kan komma att användas för olaglig tillverkning av narkotika.

8 §

Påskrift

8 §

Påskrift

Om påskrifterna samt om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i export- och importhandlingarna stadgas närmare genom förordning.

Om påskrifterna samt om kraven i fråga om uppgifter som skall lämnas i de handlingar som gäller försändelser och överlåtelser stadgas närmare genom förordning.

Gällande lydelse

9 §

Skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika

De som har rätt att producera, tillverka, importera, exportera, distribuera och inneha samt handla med narkotika är skyldig att föra bok över narkotikan samt att göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till den så som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer.

Den som importerar och exporterar ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika är skyldig att föra bok över dessa ämnen samt att göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till dem så som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer.

Läkemedelsverket har rätt att på begäran få se den bokföring som nämns i 1 och 2 mom.

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika

Den som har rätt att producera, tillverka, importera, exportera, distribuera och inneha samt handla med narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika är skyldig att föra bok över narkotikan och de ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika samt att göra anmälningar och lämna upplysningar i anslutning till dem så som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer. Läkemedelsverket har rätt att på begäran få se bokföringen.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Förordning om ändring av narkotikaförordningen

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
upphävs i narkotikaförordningen av den 30 december 1993 (1603/93) 12 § 3 mom.,
ändras 9 § samt rubriken för 12 § och 12 § 2 mom. samt
fogas till förordningen nya 9 a—9 e §§ och en ny 12 a § som följer:

9 §

Tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet i anslutning till ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika

Tillstånd av läkemedelsverket enligt 7 § 2 mom. narkotikalagen krävs för tillverkning, import, export, saluhållande, lagring och distribution av ämnen som ingår i förteckning I i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen. Tillstånd krävs även för exporttransaktioner med ämnen som ingår i förteckningarna i nämnda konvention så, som stadgas i 9 c och 9 d §§.

Anmälan till läkemedelsverket enligt 7 § 2 mom. narkotikalagen krävs i de fall som nämns i 9 e §.

Tillstånd eller anmälan krävs inte för tillverkning av, handel med eller annan hantering av läkemedelspreparat eller andra sådana preparat som är sammansatta så, att de ämnen som ingår i förteckningarna i den konvention som nämns i 1 mom. inte med lätthet kan användas eller separeras, och inte heller för lagring eller annan hantering av ämnena i fråga i samband med tillverkningen.

9 a §

Tillstånd för tillverkning, saluhållande, lagring och distribution

Till en ansökan om tillstånd att tillverka, saluhålla, lagra eller distribuera ämnen som ingår i förteckning I i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen skall fogas

1) uppgifter om sökanden, även registerutdrag, samt sökandens adress och adresserna till samtliga verksamhetsställen där den tillståndspliktiga verksamheten bedrivs,

2) utredning om vilka ämnen verksamheten gäller,

3) utredning om vem eller vilka som ansvarar för verksamheten och om denna persons eller dessa personers kompetens och erfarenhet av hantering av ämnena i fråga,

4) utredning om åtgärder som syftar till att hindra att ämnena kommer i användning för olaglig tillverkning av narkotika.

Om de uppgifter som lämnas när tillstånd söks förändras senare, skall förändringarna meddelas läkemedelsverket.

En verksamhetsidkare som beviljats tillstånd får överlåta ämnena i fråga endast till andra tillståndshavare eller till sådana personer som annars har rätt att anskaffa, inneha eller hantera sådana ämnen.

9 b §

Tillstånd för import- och exportverksamhet

Till en ansökan om tillstånd att importera eller exportera ämnen som ingår i förteckning I i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen skall fogas

1) uppgifter om sökanden, även registerutdrag, samt sökandens adress och adresserna till samtliga verksamhetsställen där den tillståndspliktiga verksamheten bedrivs,

2) namnet på och adressen till andra som eventuellt deltar i export- eller importverksamheten,

3) utredning om vilka ämnen verksamheten gäller,

4) utredning om vem eller vilka som ansvarar för verksamheten och om denna persons eller dessa personers kompetens och erfarenhet av hantering av ämnena i fråga,

5) utredning om de åtgärder som syftar till att hindra att ämnena kommer i användning för olaglig tillverkning av narkotika.

Om de uppgifter som lämnas när tillstånd söks förändras senare, skall förändringarna meddelas läkemedelsverket.

9 c §

Exporttransaktionsbestämt

Export av ämnen som ingår i förteckning I i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen är tillåten endast om läkemedelsverket har beviljat exporttillstånd för varje enskild exporttransaktion. Detsamma gäller export av följande ämnen som ingår i förteckning II i sagda konvention:

ättiksyraanhydrid då ämnet exporteras till något av följande länder: Colombia, Guatemala, Hongkong, Indien, Iran, Libanon, Malaysia, Myanmar (Burma), Singapore, Syrien, Thailand, Turkiet,

kaliumpermanganat, metyletylketon, svavel-syra och toluen då ämnet exporteras till något av följande länder: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Hongkong, Panama, Paraguay, Peru, Syrien, Thailand, Uruguay,

aceton, etyleter och klorvätesyra då ämnet exporteras till något av följande länder: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Hongkong, Iran, Libanon, Myanmar (Burma), Panama, Paraguay, Peru, Singapore, Syrien, Thailand, Turkiet, Uruguay.

Då tillstånd enligt 1 mom. söks skall följande uppgifter ingå i ansökan:

1) namnet på och adressen till exportören, importören i mottagarlandet, andra som eventuellt deltar i exporttransaktionen samt den slutliga mottagaren av försändelsen,

2) ämnets namn, mängd och vikt samt, om fråga är om en blandning, blandningens mängd och vikt samt mängd och vikt eller procenthalt av alla ämnen som kräver tillstånd och som ingår i blandningen,

3) exportdag, namnet på det tullkontor till vilket tulldeklarationen för export skall inlämnas samt uppgifter om utförelsställe, ankomstställe i mottagarlandet, transportsätt och rutt, om sökanden känner till dessa uppgifter,

4) en kopia av importtillståndet, om det land till vilket ämnet skall exporteras kräver att importtillstånd föreligger innan import sker.

Beviljat exporttillstånd skall fogas till exportförsändelsen och uppvisas för tullmyndigheter-

na på den plats där tulldeklarationen för export inlämnas. Tullmyndigheten skall kontrollera att uppgifterna i tillståndet överensstämmer med försändelsen och på tillståndet anteckna datum då tulldeklarationen för export inlämnats samt återsända tillståndet till läkemedelsverket.

9 d §

Allmänt exporttillstånd

Annan export av ämnen som ingår i förteckning II i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen än sådan som nämns i 9 c § är tillåten, om läkemedelsverket har beviljat ett allmänt exporttillstånd.

Då tillstånd enligt 1 mom. söks skall följande uppgifter ingå i ansökan:

1) sökandens namn och adress,

2) utredning om vilka ämnen exporten gäller,

3) en sammanfattning av de exporttransaktioner gällande ämnen som ingår i förteckningen, vilka transaktioner gjorts under det år som föregått ansökan, med specificering för varje ämne av det totala antalet exporttransaktioner samt den mängd som exporterats till land som kräver exporttillstånd enligt 9 c §,

4) utredning om vem eller vilka som ansvarar för verksamheten och denna persons eller dessa personers kompetens och erfarenhet av hantering av ämnena i fråga,

5) utredning om de åtgärder som syftar till att hindra att ämnena kommer i användning för olaglig tillverkning av narkotika.

Om de uppgifter som lämnas när tillstånd söks förändras senare, skall förändringarna meddelas läkemedelsverket.

En kopia av beviljat allmänt exporttillstånd skall fogas till varje exportförsändelse och uppvisas för tullmyndigheterna på den plats där tulldeklarationen för export inlämnas. Tullmyndigheten skall kontrollera att uppgifterna i tillståndet överensstämmer med försändelsen och på kopian anteckna datum då tulldeklarationen för export inlämnats. Tullmyndigheten skall förvara tillståndskopiorna i fyra år från utgången av det kalenderår då exporten ägde rum.

9 e §

Verksamhetsanmälan

Den som tillverkar, importerar, exporterar,

saluhåller, lagrar och distribuerar ämnen som ingår i förteckning II i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen skall göra anmälan om verksamheten till läkemedelsverket. En anmälan som gäller tillverkning, saluhållande, lagring eller distribution skall innehålla samma uppgifter som en ansökan om tillstånd enligt 9 a § och en anmälan som gäller import- eller exportverksamhet samma uppgifter som en ansökan om tillstånd enligt 9 b §.

Med avvikelse från 1 mom. gäller anmälningskyldigheten i fråga om aceton, etyleter, kaliumpermanganat, metyletylketon, svavelsyra, klorvätesyra och toluen dock endast export, under förutsättning att mängden av det ämne som exporteras eller, om fråga är om en blandning, mängden av ifrågavarande ämne i den blandning som exporteras under ett kalenderår överstiger följande mängder:

aceton 50 kg, etyleter 20 kg, kaliumpermanganat 5 kg, metyletylketon 50 kg, svavelsyra 100 kg, klorvätesyra 100 kg, toluen 50 kg.

Om de uppgifter som lämnas när anmälan görs förändras senare, skall även förändringarna meddelas läkemedelsverket.

12 §

Påskrifter samt uppgifter i export- och import-handlingar gällande narkotika

Av handlingar i anslutning till export och import av narkotika skall framgå

1) ämnets benämning enligt hur det uppges i förteckningarna i 1961 års allmänna narkotikakonvention eller konventionen angående psykotropiska ämnen,

2) ämnets mängd,

3) namnet på och adressen till exportören, importören och ämnets slutliga mottagare, om denne är känd.

12 a §

Påskrifter i fråga om ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika samt uppgifter i handlingar som gäller försändelse och överlåtelse av sådana ämnen

Av förpackningar för ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika skall framgå ämnets benämning enligt hur det uppges i förteckningarna i konventionen mot olag-

lig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.

Av handlingar i anslutning till export och import av ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika skall framgå

1) ämnets benämning enligt hur det uppges i förteckningarna i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

2) ämnets mängd och vikt samt, om fråga är om en blandning, blandningens mängd och vikt samt mängd och vikt eller procenthalt av alla ämnen som skall övervakas och som ingår i blandningen,

3) namnet på och adressen till exportören, importören, distributören och ämnets slutliga mottagare.

Av handlingar i anslutning till andra försändelser och överlåtelser gällande ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika än sådana som avses i 2 mom. skall framgå

1) ämnets benämning enligt hur det uppges i förteckningarna i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

2) ämnets mängd och vikt samt, om fråga är om en blandning, blandningens mängd och vikt samt mängd och vikt eller procenthalt av alla ämnen som skall övervakas och som ingår i blandningen,

3) namnet på och adressen till leverantören, distributören och mottagaren,

4) kundens utredning om hur ämnet kommer att användas.

I fråga om ämnen som upptas i förteckning II i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen gäller dokumentationsskyldigheten enligt 3 mom. dock endast antranilsyra, fenylättiksyra, piperidin och ättiksyraanhydrid, förutsatt att försändelserna eller överlåtelseerna överstiger följande mängder: antranilsyra och dess salter 1 kg, fenylättiksyra och dess salter 1 kg, piperidin och dess salter 0,5 kg, ättiksyraanhydrid 20 l.

Handlingarna enligt 2 och 3 mom. skall förvaras i minst fyra år från utgången av det kalenderår under vilket överlåtelsen eller försändelsen ägde rum.

Denna förordning träder i kraft den 1994.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Social- och hälsovårdsministeriets beslut

om ändring av social- och hälsovårdsministeriets beslut om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika

Social- och hälsovårdsministeriet har beslutat

ändra rubriken för sitt beslut av den 31 december 1993 om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika (1708/93) samt i sagda beslut 7 § som följer:

Social- och hälsovårdsministeriets beslut

om skyldighet att föra bok över och lämna uppgifter om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika samt om hantering och förstöring av narkotika

7 §

Ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika

Den som bedriver tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt 9 — 9 e §§ narkotikaförordningen skall föra bok över ämnen som upptas i förteckningarna I och II i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen. Av bokföringen skall följande uppgifter framgå för varje ämne:

1) mängd och vikt av mottaget ämne, datum för mottagandet samt namnet på och adressen till den som levererat ämnet,

2 a) mängd och vikt av överlåtet ämne, datum för överlåtelsen och mottagarens namn och adress samt, vid export, mottagarlandet,

2 b) mängd och vikt av ämne som utlämnats från lager, då fråga är om egen tillverkning, samt datum,

3) lagermängd.

Bokföringen skall förvaras i minst fyra år från utgången av det kalenderår under vilken en åtgärd som omfattas av bokföringen vidta-

gits. Uppgifter om bokföringen skall på begäran lämnas till läkemedelsverket.

En sammanfattning av de exporttransaktioner som gjorts med stöd av allmänt exporttillstånd enligt 9 d § narkotikaförordningen skall lämnas till läkemedelsverket före utgången av varje kvartal. Av sammanfattningen skall framgå antalet exporttransaktioner, uppgifter om de ämnen som exporterats, mängderna samt mottagarländerna.

Den som bedriver tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt 9 — 9 e §§ narkotikaförordningen skall omedelbart underrätta läkemedelsverket om sådana omständigheter som han fått kännedom om, såsom ovanliga beställningar eller andra transaktioner som gäller ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika, och som tyder på att ämnet i fråga kan komma att användas vid olaglig tillverkning av narkotika, psykotropa ämnen medräknade.

Detta beslut träder i kraft den 1994.